

czorna, Lvov 1902. — Bunt Napierskiego. Poetična drama. — Baśn nocy Świętojanskiej. — Poesye. — Skarga. Drama. — „Salve regina in Moja pieśń wieczorna.“ — Poesye, tom II. — Poleg teh zbranih spisov je napisal še veliko drugih pesniških del, ki so doslej še razmetana po raznih listih, kakor versko-socialno poezijo „Christus“, narodno igro „Świat sie konczy“ („Sveta bo konec“), vrsto pri povedek v verzih „Z chlopskiego zagonu“ („Iz kmečkega sveta“), in ciklus lirskih poezij in povesti „Ausina lacrimans.“

V začetku je bil Kasprovič predvsem pesnik ljudskega gorja in prerok nove, lepše

življenjenosne vigredi že žari na okolo“ in „smrti prevzetna sila“, ki „uničuje življenja najlepše kali“, mora biti strta, ako se le „možatost in pogum vrnejo v duše, katere so hoteli v sužnost ukloniti“.

Kasprovič opeva torej nesrečno usodo ljudstva, mu prerokuje lepšo bodočnost in ga navdušuje k pogumni borbi za njegove pravice. Pri tem pa ne zre na narod sentimentalno in naivno, ampak trezno in razumno, ker ga ljubi goreče. Ako je bil v začetku socialen pesnik in je opeval gorje ljudstva, poglobil se je pozneje in je postal filozofičen pesnik in opeva gorje človeštva. Predmet njegovim poznejšim

RAZDELITEV DEDŠČINE.

V. K. MAKSIMOV.

usode naroda. Silno čuti njegovo trpljenje in bolesti, toži čez težke pogoje življenja, žaluje nad slabostjo človeške volje in nad brezplodnostjo naših prizadevanj. Toda vedno mu velja krepeče načelo, da „kakor najde ruda v ognju očiščajočo moč, tako človek v bolestih“, in veleva blagosloviti bolest in ne odpirati srca obupu, ki slabi duha. Nada lepših dni podpira v njem silo vztrajnosti in ogenj mladinskih let, še ne ohlajen od ledenih src in ne zadušen od pogledov na človeško brezpravje in zlobo, navdušuje ga z vero, da se „odsev

tvorom je ono starodavno prašanje, ki je mučilo že toliko velikih razumov in ki odmeva iz poezije celega človeštva od davnih Judov in od najplemenitnejših zastopnikov izvoljenega ljudstva pa do največjih mislecev moderne človeštva: Kaj je zlo? Zavest človeškega gorja in slabosti je glavni predmet poeziji Jana Kasproviča, za Mickieviczem morda največjega in dandanes med Poljaki najbolj priljubljenega pesnika. V njegovem najnovejšem zborniku: „Grm divje rože“, zveni navadna poezija v medlem slovenskem prevodu takole: